

בנימין מרגלית ז"ל

בנימין מרגלית ז"ל

אנחנו מלווים אותך היום, בניומין, למנוחת עולמים כשאתה עטוף באהבה גדולה של שבת משפחתי גדול, חברים מנעורים ובית מעין-צבי.

זכיתי לבקר בביתכם לפני מספר ימים וראיתי לפני אדם וחבר ריאליסט, מודע למצבו הבריאותי, אך עם זאת מקרין שמחה והכרת תודה על הביקור. שמחת גם כשהחלפנו משפטים קצרים עם חברך הקרוב חננצ"ק שעבר באותו זמן בדרך סמוך לביתכם. באותם רגעים היית אותו בניומין כפי שהכרתי – ידידותי, אוהב אדם, מעשי, אופטימי ועם זאת משלים עם מציאות שלא ניתנת לשינוי.

נולדת כבן יחיד ליוספינה ולאופולד, יהודים שומרי מסורת, בווינה ב-2.5.1923. בילדותך למדת בבית ספר משותף עם הגויים וב"ליל הבדולחי" בתאריך 9.11.1938 כשאתה בסך הכל נער בן 15 גורשת מבית הספר. קודם לכן עוד הספקת להיות פעיל בתנועת נוער יהודית.

באפריל 1940, עלית באמצעות "עליית הנוער" ישירות לקיבוץ רמת-דוד, שם שהית שנתיים בחברת הנוער ובתום התקופה עברת, יחד עם שישה מחבריך למעין-צבי, בה היית מאז ועד היום.

באותם ימים הגיע לידיעתך גורלם הטראגי של הורייך, שבשנת 1942 בדרך למחנה הריכוז מינסק, נעצרו ע"י אנשי האס-אס ונרצחו בדם קר. מעולם לא יכולת למחול ולסלוח על כך ונשאת את זכר הורייך בליבך בכאב שלא נמוג.

במלחמת השחרור שרתת כתותחן; הספקת לשרת במילואים ואף להשתתף במלחמת ששת הימים. בשנת 1949 הכרת במעין צבי את רות לבית ארמן, בניתם משפחה לתפארת וחיייתם חיים מאושרים יחדיו במשך 60 שנה. כאן נולדו לכם הבנים יואב ואריק והבת אורית. הספקת ליהנות שנים רבות מ-16 נכדיך ולאחרונה אף מ-2 הנינים. כאדם רגיש ותם – תמיד התרגשת התרגשות גדולה כשהגיעו הבנים והנכדים לביקור, אך כגודל השמחה – כך קשה לך הייתה הפרידה, בכל פעם מחדש.

במעין-צבי היית דווע כמי שאפשר לפנות אליו בכל פנייה, לכל תפקיד או עבודה -- ואתה נענה בנפש חפצה. בניומין תמיד מציל את המצב! כך הספקת: לרכז את ועדת העבודה, ועדת הרכב, ועדת הנופש, ועדת הספורט, ועדת מינויים, ועדת כ"א; להיות חבר בוועדת המשק, במזכירות, ועדת קשישים ועוד. תקופה ארוכה כיהנת כאקונום, גם בניגוד לרצונך; מילאת 2 קדנציות של תפקיד מרכזי ב"אמבר" עפ"י דרישתה של הנהלת גרנות; ייצגת את מעין-צבי במועצת התק"ם הראשונה ועוד שורה ארוכה של שליחויות, להן התייצבת ככל ש"נקראת לדגל".

היית הקיבוצניק הטוב הקלאסי, האוהב ומזדהה כל כך עם קיבוצו. אדם מסור, חרוץ וטוב לב. בתוך כל העשייה הזאת מצאת גם את הזמן, לתת את האהבה ותשומת הלב המרבית למשפחתך, שהעריכה זאת מאוד וידעה להחזיר לך באופן דומה.

נזכור אותך תמיד בניומין, כמי שנהנה לתרום ולתת מעצמו לזולת, ללא כל תשבון של מאמץ וזמן, והכל בצורה כל כך טבעית ואנושית.

נזכור אותך כאיש הארץ הזאת, כחבר קיבוץ וכאיש משפחה – אוהב ומיוחד.

נוח על משכבך בשלום.

אורי פיליפס

14.1.2009